

Είσαι δική μου, δική μου, ἐσὺ ποῦ· εἶσαι πάντοτε μὲς στὰ μοναχο-
ζώητα ὄνειρά μου !

Μὲ τὴ σκιά τοῦ πάθους μου ἔχω σκοτεινιάσει τὰ μάτια σου, ὦ ἐσὺ
ποῦ βρῖσκεσαι πάντοτε μὲς στὰ βάθια τοῦ βλέμματός μου !

Σ' ἔχω πάρει καὶ σ' ἔχω τυλίξει, ἀγάπη μου, μὲς στὰ δίχτια τῆς μου-
σικῆς μου.

Εἶσαι δική μου, δική μου, ἐσὺ ποῦ· εἶσαι πάντοτε μέσα στὰ θάνατα
ὄνειρά μου !

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ

P. B. SHELLEY

ΕΝΑΣ ΘΡΗΝΟΣ

ὦ Κόσμε! ὦ Ζωή! ὦ Χρόνε!

Ποῦ σκαλώνω στὰ στερνά σας τὰ σκαλιὰ

Τρέμοντας γιὰ τὸ ποῦ τὸ πρὶν εἶχα σταθεῖ·

Τῆς νιότης σας ἡ ὁδὸς πότε θὰ ξαναρθεῖ;

ὦ ποτὲ-ποτὲ πιά!

Ἐξω ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ἀπὸ τὴ νύχτα μακριὰ

Πέταξε μιὰ χαρά·

Τὸ ξαρ γλυκύ, τὸ θέρος, ὁ γεροχειμῶνας

Συγκινοῦν τὴν ἀδύναμη καρδιά μου μὲ θλίψη, μὰ μὲ χαρὰ

ὦ ποτὲ-ποτὲ πιά!

ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ἡ μουσική, ἡ ἀπαλὴ σὰ σβεῖ ἡ φωνή,

Τὴ θύμηση ἀκόμα τὴ δονεῖ.

Οἱ εὐωδιές, σὰν οἱ γλυκὰς βιολέτες ξεψυχᾶνε

Μέσα στὴν αἴσθησι ζοῦν καὶ τὴν εὐωδᾶνε.

Μὲ ροδόφυλλα, τὰ ρόδα σὰν πεθαίνουν

Τῆς καλῆς τὸ κρεββάτι μ' αὐτὰ ραίνουν·

Ἔτσι κ' οἱ σκέψεις σου—σὰν ἔχεις φύγει ἐσὺ

Βρῖσκει σ' αὐτὲς ἡ ἀγάπη γλυκειὰν ἀνάπαυση.

ΝΙΚΟΣ ΛΑΪΔΗΣ